

— Poale săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Alleea Filosofilor Nr. 18.

Un număr 3 Lei.

„Priveghiați dar că nu știți ziua și ceasul“. (Matei 25,13).

Suntem mustrați că „ne pierdem ziua și noaptea în nesfârșite rugăciuni“.

Multe critici și vorbe de ocară s'au mal spus despre Oastea Domnului în cursul celor 14 ani de luptă. Dar săptămâna trecută s'a spus una care pune parcă vîrf la toate și merită să fie semnalată pentru istoria Oastei.

In foata "Glasul Monahilor", părintele Dr. Marin Ionescu, profesor de religie, doctor în teologie și parohul bisericii "Cuibul cu barză" din București, ne acuză în ocara că "Oastea Domnului este un cub de anarhie socială. Ea are darul să îngroașe numărul șomerilor care pierd ziua și noaptea în rugăciuni nesfârșite, al unei când doctrinări și uitând cu desăvârșire de înaltă datorie a vieții omenești, munca. Convine statului nostru, în aceste vremuri să se facă o asemenea propagandă de anarhie socială și de desechilibrul moral?

Excelența Sa Domnul Ministrul de Interne e rugat să reflecteze cu toată seriozitatea la toată această vânzătoare religioasă, a acestei organizații bizare, străine de spiritul religios și național al neamului nostru" (Glasul Monahilor" 10 Ianuarie 1937).

Grozavă acuză! teribilă! Auziți, un preot, doctor în teologie, ne acuză că „ne pierdem ziua și noaptea în nesfârșite rugăciuni!“

Păl, păcatele noastre, poate va fi ceva din acuza aceasta. Probabil că noi n'ram înțeles bine cuvântul lui Dumnezeu pe care l'am auzit în biserică și l'am cedit în Biblie. Căci de 12 ori ne spunea cuvântul lui Dumnezeu în Biblie

să priveghiem și să ne rugăm, că nu știm ziua și ceasul când va veni Fiul Omului (Matei 25, 13, Marcu 13, 35. Luca 21, 36. etc.)

Iar noi luând pe suflul acestor indemn, ne-am apucat să priveghem și să ne rugăm, ziua și noaptea. Dar tătă, acum, ni se spune că asta înseamnă lene și pierdere zădarnică de vreme.

Noi ostașii, niște bleți oameni simpli fără doctorate în teologie, ne luaserăm după cuvântul Domnului Isus care ne zicea: „pildați v' am dat vouă, precum Eu am făcut, aşa să faceți și voi“ (Ioan 13, 15). Iar noi plecând pe urmele Lui,

l'am văzut că El „leșta în fiecare noapte în grădina Getsimani și se ruga“ (Luca 21, 37). Să dacă El a făcut așa, credeam că e bine să facem și noi așa.

Dar tătă acum ni se spune că nu e bine așa, căci asta înseamnă lene și zăcăreală de noapte, pierdută înzadar.

Noi, neprincipuți, auzisem tot mereu în biserică pilda cu cele 10 fecioare, cum unele au priveghiat noaptea, iar altele au adormit, și noi credeam să fim cu cele înțelepte pe cari mirele le-a aflat rugându-se. Dar tătă, acum ni se spune că asta înseamnă lene și zăcăreală

de noapte.

Noi neprincipuți, ne speriasem de urgile și arătările acestor vremi și ne pușesem să priveghiem și să ne rugăm pentru ca să ne afle prinveghind acea tainică și înfricoșată strigare: iară la miezul nopții s'a făcut strigare: tătă mirele vine, ieșiti într-o întâmplinare Lui" (Matei 25, 6).

Dar tătă, acum un preot ne spune că acesta înseamnă lene și vreme pierdută înzadar.

Pe semne, noi ne-am rătăcit cercetând scripturile și am înțeles rău cuvântul lui Dumnezeu.

Dar mai este ceva ce nu înțelegem în acuza ce ni se aruncă în cap. Cartierul părintelui Marin Ionescu este plin de cărciume în cari zăcăresc nopțile sufe și mii de oameni. Dar pe aceștia, părintele nu-i ocărăște și nu-i arată la ministru ca pe niște oameni periculoși. Aceștia sunt niște creștini după toată regula.

Trei părți din populația Bucureștilor nu se culcă înalte de miezul nopții, ci zăcăresc prin cele cărciumi și localuri de chefuri și distracții luminoase, și tot noșoara suntem ocărăți că ne pierdem vremea „în nesfârșite rugăciuni“.

Zeci de mii de oameni din țara aceasta nu pot lucra Lunta din cauza chefurilor și bețiilor de Dumneica (tar alții nu pot lucra zile de sărbători) — și tot noi ostașii, suntem acuzați că sporim rândul șomerilor și suntem periculoși pentru țara și neamul nostru. Cu adevărat, s'apropie sfârșitul lumii. Toate semnele arată că vine sfârșitul. Dar val acela, prin care vine smintea.

Șia rămas Isus singur (Ioan 16, 32)

Dela nuntă cea din Cana,
Orl pe unde ai umblat,
Până Golgota Isuse,
De mulțime-al fost urmat:

In pustie Te nsoțiră,
Urmăindu-ți ochii blâzni:
Tu le-al dat Cavânt și Pâlnie,
La setuși și la flămânzi.

Lângă mare-ai fost cu Tine,
Ts-ascultau nesătușă;
Tu le-al dat Cuvânt și Apă,
La flămânzi și la 'nsetășii.

Sus pe munte, când grățici;
Care sănt cel jertifici;
Cine-ar și ce mânăgăiere
Simțeau cel nedreptății.

Pretulindeni alinare,
In durere și'n nevoi,
Impărtăștu-le-al Isuse
La cel micl, umili și got...

Dar pe Golgota, pe cruce,
Când erau în chinuri mari
Toți Te-ai părăsit Isuse,
...și-al rămas între tâlhari
TRAIAN DORZ.

Sfințire de steag la Potlogi-Dâmbovița

O frumoasă petrecere duhovnicească, am avut în ziua de 3 Ianuarie cu ocazia sfintirii steagului. Ne-au ceicetă frați din 3 județe. Am avut între noi și pe frațele Plut-Maj. Const. Pârvu dela București. Deasemeni, o mulțime de lume, din sat, a luat parte toti, rămânând mulți în mijloc de cele ce au văzut. Domnul să fie slăvit și pentru această bucurie.

Frații din Potlogi.

Iar tu te luptă și suferă, ca un bun ostaș al lui Hristos (2 Timotei 2, 3). Fii credincios până la moarte, și îți voi da coruna Vieții! (Apocalips 2, 10).

Nimenea, ostaș hind, nu se incurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste (2 Timotei 2, 4).

Lângă mormântul fratelui nostru Gh. Munteanu.

La înmormântarea fratelui și dragului nostru luptător Gheorghe Munteanu totuși a decurs bine și în bună rânduială. Un singur lucru a lipsit: din cauza timpului prea scurt, frații n-au putut să-și spună cuvântul lor lângă mormântul fratelui lor. Dicu anunțuri preciză, slujba înmormântării care trebuia să înceapă la 1, s'a făcut d'abia la ora 3; au grăbit apoi toți cei 3 preoți, așa că timpul întârziindu-se n'a putut grăbi decât 2 frați. Spicium mai jos ceva din cuvântul fratelui noastră Dîniș de la Gurasada.

Un gând plin de durere îmi frământă viața de când m-am despărțit de mormântul reșe că a închis în el corpul neluștești al scumpului nostru vrednic luptător, fr. Gh. Munteanu, și unde nu am avut posibilitatea de a-mi rosti, săș cum era de cuvință, cuvântul de rămes bun dela el, alături numelor ostașilor Domnului din județ Hunedoara, că și personal, ca un frate care am avut cele mai plăcute legături sufletești în ce privește lucru Doronului — cu acest iubil frate, și măști și simțit foarte nemângăiat dacă nu aș spune năcar pe această cale, ceea din ceea ce trebuie să spun la mormântul celui chemat la Domnul.

Au trecut abia vre'o căteva săptămâni de la adunarea plină de bucurii sufletești din Gurasada, unde l-am avut și pe el între noi, — deoarece venia la Gurasada cu o deosebită plăcere. (Aceasta a fost ultima adunare, aci a fost ultimul front unde a luptat cu bărbătie. Din casa mea a plecat în miez de noapte îstovit de truda luptei).

Toatădeauna a venit la noi, de căte ori l-am chemat, mășnat de o dragoste curată, plin de viață că și-a aci are ascunători cari îl sorbeau învățările ce le rostea cu stătă duh. Dragostea

neclintită ce o avea față de biserică veche din Gurasada, în care s-a împărțit cu atâtă smereire cu sfintelele taline ultima dată, ciuștea față de preotul bătrân și simpatia statului nostru frumos, îl aducea cu plăcere la noi.

Nu se putea despărții de bucuria vestirii Cuvântului lui Dumnezeu, și după ce se termină adunarea publică, avea o plăcere Dumnezelasă să vestească pe Iisus și în cerc mai restrâns, la mine acasă, în edificiul notarial, ce era odinioară un castel al groșilor uguri.

De aci din casa mea a plecat în noaptea de 29 Noemvrie 1936 ca să fie pe dimineață la slujba statului pe care o îndeplinește cu credință.

A plecat ca să-și împlinăscă slujba și să pregătesc altă adunare, dintr-o care ne-a promis pe cea de la Baliz. Să adunarea ce s'a făcut la ei acasă în 6 Ianuarie a. c. pregătită de el cu mult înainte, a fost adunarea întregiei familiilor a «Oastei Domnului» din Hunedoara, a fost o adunare plină de lacrimi.

Căci cine nu va cuboscul pe acest vrednic luptător, pe acest vrednic făcător de frunte din «Oastea Domnului», și cine nu a vrăsăt o lacrimă după el?

Din înținerile lui, căci tineră a fost și până la sfârșitul vieții să a pus de bunăvoie în slujba Domnului, a cucerit întreg județul, și partea mai însemnată a țării, ducând o luptă sfântă și chemând mereu la Domnul pe ceci și înțâlnirea în cale.

In luptă sceasă pentru Domnul la ajuns boala crudă și grea, care l-a zdrobit trupul, cu chemarea din urmă.

In fața acestui fapt împlinindu-noi nu ne tulburăm.

Căci dacă peatră oamenii din lume moartea este o faină plină de groază și tristețe, penării noi ostașii Domnului ea trebuie să fie o nădejde.

A plecat la Domnul cu gândul împăcat în credință că să împlină rostul vieții ca un bur

ostaș al Domnului, slujind Lui și Bisericii Sale. Rănit în bătălia sfântă dela Gurasada a căzut la pat, a suferit de atunci nefuncționând dureri nefuncțioante — dar a răbdat, sprințuit pe sfântă Scriptură până ce Domnul la chemat la Sine.

La despărțire-l promitem lubitului nostru frate că vom urma cu sfintenie pe calea ce-urmat-o și vesti-o el, și-i vom păstra memorile cu păcate! Trăim în măngâierea că el vecinie va trăi în familia Oastei Domnului, prin poezile, canticile lui pline de dragoste și pilda vieții sale.

Ne mărgăim cu nădejdea că prea iubitul lui fiică Maria, pe care Domnul ne-a lăsat-o în urmă sa, va continua lucrul început sub scutul tatălui său iubit, și se va întări și mai departe în luptă cu declinările și cuvântul dulos.

Ne mărgăim în credință îndevărului că sunetul fratelui nostru este primit de glasul blânc al Scumpului nostru Mântuitor cu cuvintele acestea:

«Bine-sugă bun și credincioasă, întră într-un bucuria Domnului!

Noi zicem pentru toate, Slăvit să fie Domnul!

Gurasada la 7 Ianuarie 1937,

Ioan Diniș notar,
ostaș al Domnului.

Invitații.

Valea Caselor-Dâmbovița

In 24 Ianuarie va avea loc aici o servire la care rugăm pe toți frații din jur a lui parte cu steagurile. Va merge și părinte Roșenței.

Z. Constantinescu

Venită la Craiu-Nom. jud. Timiș gata Rudna, Sora Ioana Vlorei-Meiciu, e rugătoare a veni pe cheltuiala noastră la adunare

La Săcel-Maramureș

Rugăm pe frații din jur, precum și pe fr. Isidor Petru cu fr. din Rebrașoara, fr. Suba T. Pavel-Feldru și alții a ostenei cu steagurile în mijlocul nostru.

Adunarea în 30 și 31 Ianuarie la B. Bursar Ion.

Fr. Ion Biro

La Mărăcinele-Dolj

In ziua de 30 Ianuarie (mai 31 cum să anunță) va avea loc adunarea fraților din com. Mărăcinele județul Dolj.

Ion Dumitrescu, Aur. Simionescu, Dumitru Băra

La Barcea-Tecuci

In ziua de 24 Ianuarie, are loc sfîntirea unei trofee. Fr. ostaș sunt rugați a lăsa parte. Vor fi găzduiți la frații de aici.

Tache A. Luca
primar-Barcea

La Bedecin-Ciuj

va avea loc o adunare în ziua de 30 Ianuarie.

† Au trecut la Domnul.

Fratele *Daloga Ștefan* (de 75 ani), *Peter Gavrili* (de 77 ani), *Sasca Nicoră* (de 68 ani) și surorile *Grad Axene* (de 70 ani) *Burnari Gafie* (de 78 ani). Au fost înscrise în Oastea de 5 ani.

Inmormântarea s'a făcut ostașește.

In veac pomenirea lor.

Fr. Ion Biro.

† A trecut la Domnul după 2 ani de ostașie sora noastră *Gherghina D. Done* mama mea după trup, în etate de 68 ani, în ziua de 6 Ianuarie.

Domnul să o așeze în corturile dreptilor.

Florea D. Done
Alăturați-Teleorman

† A trecut la Domnul sora noastră *Maria Oprean* în etate de 27 ani, din Drașov-Sibiu. Privegherea și înmormântarea, s'a făcut după vola Domnului. Domnul să o odihoească împreună cu dreptilii.

Fr. Ion Moga-Sebes.

O rugămintă

către frații dela București

In dorința de a iniția Oastea Domnului și în com. Naipu — Vlașca, fratele Iancu Marinescu din această comună, roagă stăruitor pe frații dela București și mai ales pe fr. plut. Părvu și Constantinescu a ostenei între el în ziua de 14 Martie 1937, când sunt așteptați.

O adunare sfântă la Rădăuți.

Apoi... a urmat revărsarea din abundență a Duhului sfânt. Fratele Leon Andronicus susțea cu putere în Scânteia Duhanului, și focul crește și se facea într-o flăcără mare, care măstisoa toate înimițile ascuțitorilor, cari se aduceau ca o jertfă cumultă și plăcută Domnului. Dirija canticele Oastei cu insuflare și o răvnă de admirat. Înlătură tuturor fraților erau rânte de cuvântul Domnului.

Erau vorbindile înimiților, cari au gisat și au văzut, că bun este Domnul. Cari s-au preaumpăut de pacea și bucuria lui Iisus.

Minunate și ziditoare erau toate cuvintele ostașilor. Dar... vorbirea duhovnicească a unui Tânăr plăcut (Domnul îi conășteau numele) a făcut ca să plângă întreaga adunare. Ah, căt de adânc ne mișcă el înimile! Nu voiu uită niciodată limba Dunhilui sfânt, prin gura acestuia tăvar fericit!

Am vorbit și subsemnatul, slabă și reverednică singă a lui Hristos, din fântâna nesecată a Cuvântului Dumnezeesc, de patru ori. Frații cei iubiti cu măinile întinse apucă hrana Domnului Iisus. Parcă îi văd și acum flămândii, setosi și fericiți de hrana cea aleasă a sufletului.

Dragostea sfântă a fraților mă ridică deasupra pământului, el mă scăldă în toate icările lui Iisus. Am simțit în adunare pe Dumnezeu. Să! El era dragostea care domnea acolo.

În această adunare sfântă din sala teatrului, începută la ora 3 d. am. în regretele noastre a luat sfârșit (numai încă era săilită de condițiunile aprobarii), la ora 8.

(urmărește și sfârșit)

Dar beția noastră duhovnicească totușu nu a luat sfârșit definitiv, nu s'a potolit, ci ne-am mutat a ne mai petrece în sorberea Duhanului lui Dumnezeu până la ora 5 dimineață (cum fac și cheflul pela cărăcime, așa și noi bețivil și nebunii Domnului) în casa fratelui Coman. Ce bucurii, ce felicitări, și întării au fost și în casa fratelui Coman, la fel nu se poate spune în cuvinte omenești.

Un apel

Iar ca o încheiere desăvârșită și preapăcată, în duhul creștinilor adeverări, vii, cu duhul dragostei de jertfă ca către toți ostașii, frații mel iubili de pretulindeni, grupuri și răzeleji acest apel de milă și ajutorării adeverări fraților noștri iubitori dela Rădăuți și Cernăuți sunt săpăniți de mult de o dorință vie, de-ași ridică căte o căsuță pentru adunarea Oastei Domnului. O, ce frumoasă și sfântă năzuință!

Să jertfim, iubililor, fiecare „cât un ban” pentru aceste două peșteri, unde se va naște Hristos și pentru alte suflete pierdute și răscărite.

Deci, Domnul, iubililor mei, aşteaptă de noi noi, „un miros de bună mireasmă, o jertfă bine primuită și plăcută Lui” (Coloșeni 4,18).

Să Domnul Dumnezeul nostru, pentru acesta să îngrijescă de toate barile noastre, după bogăția Sa, în slavă cu Iisus Hristos! (Col. 4, 19) Amen.

„Bănuii văduvei” se vor întrepta la oase mea. Com. Glinjeni, jud. Orhei, of. p. Șoldănești.

Pă. Vladimir Popovici.

„Nicidecum n'am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi“ (Evrei 13,5)

Biblia e plină cu preaduice făgăduințe pe care însă, noi, creștinii cei slabii de azi, nu le rămîn și nu le folosim.

Așa e și preaduicea făgăduință de mai sus, pe care Domnul Dumnezeu a spus-o, în Vechiul Testamentul Iacob și Iosua (Faciere 28, 15), iar apostolul Pavel ne-o amintește pentru toți, în Noul Testament: «*Nici decum n'am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi*» — îată o făgăduință pe lângă care trec milioane și milioane de creștini, fără să o cunoască, fără să guste din ea, fără să se folosiască cu ea și fără să trăiască cu ea. Eu dacă și fi pictor, să desenă locul dela Evrei 13, 5 fa chipul unui convoi nesfășrat de oameni abătuți și bătuți de nevoi și necazuri, cari trec pe lângă dulcea Iagăguină fără să scape de povara lor cea gresă.

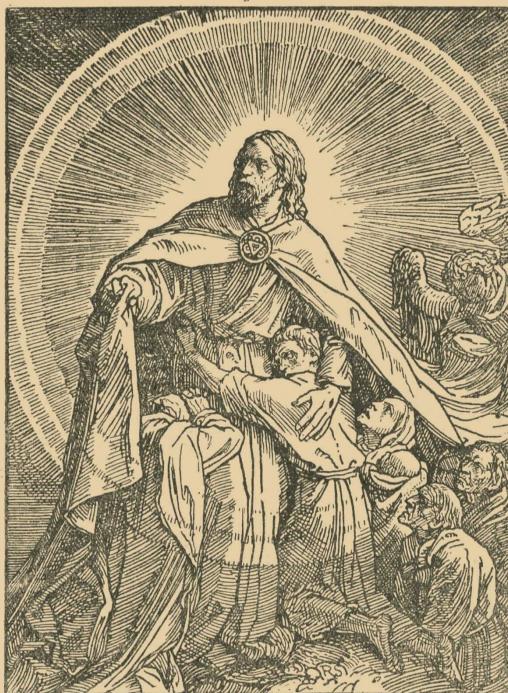
Noi nu trăim și nu folosim făgăduințele pe care nile întinde Tatăl cereșc, pentru că nu trăim o viață după voia lui Dumnezeu.

Făgăduințele din Biblie au două părți: Partea primă e partea lui Dumnezeu; iar partea a doua e partea omului; și ceeace trebuie să dea omul. Ca să primim preaduicea făgăduință dela Evrei 13, 5 și celelalte făgăduințe din Biblie, ne trebuie trei lucruri.

1. Întâi și întâi trebuie să avem o legătură de credință visă cu Tatăl cel Cereș, Trebuie să făm cu adevarat copiii Lui pentru că făgăduințele lui Dumnezeu le pot avea numai copiii Lui.

«*Flindcă mă iubește*, zice Domnul, de aceea îl voi izbăvi, îl voi ocroti căci cunoaște Numele Meu. Când mă văd chima, îl voi răspunde, și voi fi cu el în nașez și îl voi izbibi» (Psalm 91, 14—15). Adeacă vedejîcavătul lui Dumnezeu spune lămurit: ajutorul și scăparea Domnului le are numai cel care îl cunoște pe Dumnezeu și îl iubește.

«*Cici Domnul nu părăsește pe credinciosii Lui, ci totdeauna îl ține sub peza Lui*» (psalm 37, 26). Adeacă vezi, pentru a avea paza și scă-

parea lui Dumnezeu, trebuie să fiu credincios al Lui. Același lucru îl spunea și Măntuitorul, când cerea credință dela cei cări voiau să fătămiduire și măntuire.

«*Domnul este Păstorul meu; nu voi duce lipsă de nimic... și tu mă tem de nimic*» (psalm 23). Dar ca să nu duci lipsă de nimic, și să nu te temă de nimic, trebuie să fi o oală din turma Domnului.

2. Făgăduința dela Evrei 13, 5, ca și celelalte făgăduințe biblice, le poți apoi avea numai după ce te-ai învățat să te încrezi desăvârșit în Dumnezeu și ajutorul Lui. E o lecție grea aceasta și pentru copiii lui Dumnezeu, dar ea trebuie neapărat învățată, pentru că orice făgăduință e legală strâns de încredere desăvârșită în Dumnezeu. «*Pentru că fac din Cel Prea Înal, turnul tău de scăpare, de aceea nici o nenocire nu te va ajunge*» (psalm 91, 9).

«*Pc cel drept, Domnul îl ajută pe-truc să încrede în El*» (is. 37, 10). Numai acel ce se încrede în Dumnezeu primește făgăduințele Lui. Iar această încredere trebuie să ne ridice peste orice încredere din lume.

Să nu-ști fac și idoli și dumnezei străini, zice porunca două. Iar acești idoli nu sunt numai cei clopiști sau furcași din metal, ci acești «idoli» sunt și încrederea ce ne-o punem în ajutorul cel lumesc. Până când îți faci un idol de încredere din banii tăi, din averea ta, din sănătatea ta, din puterea ta, din pretenția tăi — o să poți gusta din dulcea făgăduință dela Evrei 13, 5. Făgăduința își vine numai după ce îl iau prăbușit acești idoli. Iar ca să pierzi acești idoli, Dumnezeu trebuie mereu lectii cu tine.

Te încrezi în bani? Dumnezeu îți trimite căte un fel de «conversiune», anume să vezi că de su-

bredă este această încredere.

Te încrezi în pretenții? Dumnezeu a rănduit ca prietenii să te părasească tocmai în ziua năczazului, anume că să vezi că de subredă e această încredere și să strigă ca psalmistul: «blestemat, cel ce se încrede în om» (psalm 10, 20).

Si așa e și cu ceilalți idoli de încredere: cu sănătatea, cu averea, cu puterea etc. tu trebuie să afli că toți acești sunt niște «idoli nepotinușoși», cum zice la Biblie.

Ca un fel de regulă, s-ar putea zice aici: Dumnezeu numai atunci nu te lasă, când n'ai de ce să te lasă și, când îți-ai pierdut toate încrederile cele lumești.

In acest înțeles, și făgăduința de la Evrei 13, 5, e pusă în legătură cu idolul balor. «*Să nu fiți inibitori de bani. Mulțumiți vă cu ce aveți, căci El făsuști a zis: nici decum n'am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi*».

Și banii, lăcomia de a face bani și averi, sunt un idol primejdos pentru făgăduințele lui Dumnezeu. Vorbind odată cu un ostaș dela țară, îmi spunea:

Decând am început să mă imbo-găjeșc, parci simțesc că mă scăzut credința cu cel puțin 20 la sută, găndindu-mă și încrezându-mă prea mult în ajutorul acestor bani. Când eram sărac și lipsit, credința și încrederea mea era mai mare.

De când am un bel cu depunere la bancă — spunea odată un credincios — simțesc că mă scăzut credința cu cel puțin 20 la sută, găndindu-mă și încrezându-mă prea mult, înajutorul acestor bani.

Desi, jos cu toți idoli încrederii la cele treceatoare pentru că să putem apuca făgăduința cea dulce a lui Dumnezeu, că El ne poartă grila și ne scăpă din tot necazul.

3. Făgăduința dela Evrei 13, 5, vine de multeori în chip tainic. De multeori, îi se pare că Dumnezeu te-ai părăsit și numai pe urmă vezi, că El tocmai atunci, lucră mal cu putere pentru scăparea ta. Despre aceasta mai pe larg în numărul vîtor. (va urma)

Din Bihor.

S-țirea steagurilor Oastei din com. Brădet și Broaște.

Preacucernice Părinte Trifa,

...Deși ger și zăpadă a treia zi de Crăciun, frați din către co-mune au slergat cu drag, la serba-rea sfintirii steagurilor Oastei și din susținutele comune. Satul întreg a răsunat de cântările Oastei. Sfintirea a avut loc la școală după slujba sf. Ilieghii. A grăbit aici pă. și prot. Călian din Pietroasa pre-cam și fr. P. Dan și fr. Av. P. Ma-lia, veniți dela Oradea. Multe su-flete sau hotărât de a urma Dom-nului.

Dragomir A. Oprea
notar, ostaș—Brădet.

A plecat pe front.

Fratele Ioan Moga din Sebeș-Alba ne anunță că cu data de 14 i-a plecat pe front în cercetarea fraților. Domnul să-i ajute.

Istorică religioasă.

Cum îngheată apa — Lumea trăește prin o excepție dela o regulă.

Invățați cei necredincioși spu-n mereu: natura își are legile ei ne-schimbătoare. Lumea se conduce după aceste legi. Natură și legile ei — asta e totul, și nu Dumnezeu.

Dar bunul Dumnezeu își ară-dăt legile Lui ca tocmai în punctul acesta să rămână de rușine cel-necredinciosi.

O lege generală a «naturii» — cum zic necredincioșii — e aceea că toate corpurile se micșorează (scad) la frig și se măresc (se umflă) la căldură.

Dar apa când îngheță, face ex-cepție de regulă aceasta. La frig, apa crește, se umflă. Iar «excepție» aceasta e de o însemnatate covăr-șitoare. Pentru că apa să contragă la frig, apoi ea ar începe să înghețe de jos. În sus, de la fund sprie suprafață. Și atunci ar îngheța toată apa râurilor, toată apa fâ-

tânilor și a mărilor. Toate apele să arătă îngheț și lumea să arătă prăpădi.

Priu urmare, lumea trăește prin o excepție dela o regulă. Și asta anume ca învățați să rămână de rușine cu teoriile lor.

Toate legile și rândurile sunt în-mâna bunului Dumnezeu care le-a crelat.

Mi-am petrecut la București

Prea cucernice Părinte Trifa, a doua zi de Crăciun am avut feri-cirea de am fost și eu la adunarea Oastei Domnului dela Biserica Ghencea din București unde slujește vrednicul și neobositul păstor pă. V. Ouatu.

Măreșta adunare a avut loc în biserică. A fost o adunare plină de duh. M'Am bucurat foarte mult, văzând mulți tineri cu crucea pe piept. Aici se cunoaște că este un preot care se îngrăjeste de oile cele pierdute. Eu care sunt din Banat din Reșița și mi fac militaria să fie în București, voi spune tuturor și îmi va rămânea în sufletul meu această măreșă adunare.

Soldat, Bulinuc Nicolae
1 Gr. comp. Dep Buc.

Se roagă a fi cercetați

De curând s'a înființat o Oaste și în com. Bălanesti Buzău în frunte cu preotul și învățătorul comunei. Frații ostașă din jur, sun rugați și mai cerceta pen-tru a se întâri în Domnul.

Crăciun Lazăr, mie ostaș

O vorbă de ispită: „poți să bei cu măsură”

Dar cu „măsura” bând, s’au ruinat și se ruinează oamenii.

In lupta noastră dela Oastea Domnului, noi am arătat mereu și am strigat mereu că alcoolul este o ispită diavolească și un duh diavolesc, care omoră și trupul și sufletul omului. Avem acum și carteia cea mare cu Alcoholul, care arată pe larg aceste lucruri.

Dar aşa a lucrat diavolul, necurat, că de căteori strigă după ispitele lui, el îi dă omului fel de fel de răspunsuri.

Il spul omului, ferește-te omule de băutură, el își răspunde: păi și băutură-i lăsată dela Dumnezeu... a bea nu-l păcat... numai să bei cu măsură.

Să bei cu măsură! iată o vorbă de ispită. Pentru orice fel de băutură se bea cu măsură, adecață măsură. Omul începe cu un pahar, continuă apoi cu dețul (sfârșitul), după care vine jumătatea, apoi litru și pe urmă «bateria» «vedurile» și «butoiul». Adecață tot cu «masura» merge dela început până la sfârșit.

Cărciumare! Mai adă o litru, apoi încă unu... două... trei... patru... și așa mai departe tot cu «măsura» merge băutura până când omul ajunge... sub masă.

Incepând dela primul pahar, omul tot cu «măsura» a beut și bea până ce, pe urmă, diavolul îl prinde în ghiarările beției.

Toți bețivilii s’au ruinat și se ruinează bând cu «măsura».

Priu urmare, vorba că «poți bea cu măsură» e o vorbă goală; este o ispită ducătoare la beție și pierzare.

Și e de mirare și de durere, că această vorbă o folosesc și cei cari ar trebui să arate ispită din ea.

De pe frontul Bucovinei

Dela Oastea din Cernăuți

Preacucernice Părinte Iosif, familia Oastei din Cernăuți, Vă aducem la cunoștință că adunările se țin regula.

În 6 Dec. am fost la Rădăuți unde ne-am întâlnit cu pă. Vladimîr, pretrăind o zi și o noapte în Domnoul.

Io 13 Dec. am fost la Crasna, împreună cu lubitul nostru părinte Viorel Bujoreanu și soța Tili, bucurându-ne împreună în Domnoul și și o noapte.

În 27 Dec. ne-am dus la Lucea-vîja — unde oamenii ne respingeau ca să nu vestim pe Isus Biruitorul a luptat pă. Viorel cu oamenii pâna ei sau convins că este Oastea Domnului.

La anul nou am făcut și noi noaptea Domnului.

Io 6 Ianuarie, am vizitat pe cei deținuți în închisorătea tribunului din Cernăuți, ducându-le în 2 trăsuri hrană trupească, precum și hrană sufletească din foaia Isus Biruitorul. Lăudat să fie Domnul pentru toate.

Petru Serban, ostaș

Invitat

La Sărăjeni-Ialomița, în 24 Ianuarie va avea loc săfintarea stenigului Oastei.

Frații din jur și dela București sunt așteptați.

I. Gh. Răducanu.

atât de bun și de ortodox ca și cel ce bea; prin urmare îl face mai și bună virtutea abstinenței delă băuturi.

Eu am lăcrimat cînd această greșită precizare. Căci o astfel de precizare înseamnă pur și simplu să deschizi ușa ispitelui, ușa răului. Atât așteaptă omul, să-l spui că poate bea «cu măsură» posibila ispită să-l apuce în ghiarările ei. Atât așteaptă omul, să-l spui că se poate măntui tot atât de bine și cel ce bea ca și cel ce nu bea — penitrua să cadă în ispită băuturii.

Nu vorbesc din vînt. Iată o pildă. În Oastea Domnului dela Târgoviște, lângă Sibiu, este un frate cu aplecare spre băutură și beție. Frații îl au făcut mereu observator pentru asta. Dar acel frate punând mâna și ochii pe fosă în care se precizează băutura cu măsură — a venit cu fosă triușător în adunarea Oastei spunând: iată vedeți că băutura ne este îngăduită; și de auncun vîne să băut la aduare.

Eu am trăit 10 ani ca păstor de sufiete în popor dându-mi-se astfel prilej să cunoasc cum lucrează ispită băuturii în popor. Cu această experiență și cu Biblie, am venit apoi la Oastea Domnului și — tremurând — am precizat regulile Oastei privitor la băuturile alcoolice. Îar acum, îmi vine să strig de durere, văzând cum alii deschid ușă pe cari eu le-am lochiș cu atâta trudă și muncă.

Oasica Domnului își are — și trebuie să și alăbu — directivele ei regulatele ei, cari nu se pot schimba de origine, dela o zi la alta. Întrucătă, altcum, cu o Oaste în care unii închid ușile iar alii le deschid — nu se mai pot căsăgla biruințe.

Bilanțul unui ostaș

«Am pescuit 35 suflete și am împărțit 34 Biblia și N. Test.»

O socotă despre că a lucrat în decursul anului trecut, în orașul ostașiei, ne trimite fratele Foaiaș dela Vârciorova. O dăm mai jos.

«Cu ajutorul Domnului, în anul acesta (1926) din 30 Ianuarie de când m-am scris la Oaste, prin Duhul am lucrat următoarele:

Am pescuit 35 suflete

Am comandat:

28 Testamente mari și mici

15 Biblia mari și mici

18 Cântați Domnului

15 Cărți diferite.

Sau pus în mână sătenilor 48 calendare pe anul 1937.

Domnul Isus să fie săvît și El să binecuvinteze lucrul lui și tot ce se face după vola Lui și în numele lui.

Antonie Foaiaș
ostaș, cantor-Vârciorova

† A trecut la Domnul

fratele nostru Bora Crăciun, din Brăilei-Ciug, frații din 9 comune, cu steaguri l-au petrecut la mormânt.

Domnul să-l odihnească cu cei aleși ai Săi!

Fr. Gordan Simion.

O propunere din nordul Ardealului.

Preaiubitul nostru luptător, Jarda Petre, din Rebreșoara-Năsăud, ne trimite rândurile de mai jos:

Lubiți frați ostași din toată țara!

Având în vedere munca istovitoare și jertfa necurmată ce-o punе iubitul nostru părinte Iosif pentru lucrul Domnului și pentru noi ostașii de pretutindeni ca nișnii altul de până acum, căci și-au vândut chiar din propria avere pentru a ne cumpăra tipografia ce ne stă la dispoziția fiecărui, la care putem publica ori când prin foaia Isus Biruitorul care ne leagă sufletește pe toți dela toate fronturile.

Îar ați cu durere în suflet cîtim în No. 1 pag. 12 din 1937 cum sunt mutați din loc în loc cu Librăria și locuințele celor ce lucrează ziua și noaptea pentru noi împreună cu păr. Iosif, din cauza prea marilor chirii ce li se cere, de acea este bine și plăcut Domnului ca fiecare frate și soră să înțeleagă acestea și să trece dela credință la fapte, Iacob 2, 14,20, să contribuim care cu cât putem, măcar cu câteva cărămizi, pentru a avea la Sibiu o locuință definitivă pentru Tipografie și pentru Librărie, și pentru părintele Iosif și cei ce lucrează acolo, în slujba Domnului.

Jarda Petre ostaș, Rebreșoara-Năsăud.

Propunerea fratelui nostru dela Rebreșoara ridică o chestiune care ne preocupa și pe noi de ani de zile. Domnul singur știe, cu câte greutăți și necazuri lucrăm aici la centru. Greutatea cea mai mare, e design faptul, că nu avem o locuință statorică o noastră, în care să așezăm tipografia, librăria, redacția, locuința păr. Iosif și a celorlalți frați împreună la crători.

In lipsa acestor locuințe, ne mutăm mereu de încolo, eu marți cheltuiesc și necazuri. De cinci ori, ne-am mutat până acum, când cu locuința, când cu librăria, când cu adunarea, plătitnd anual chirii, până la 100 mil. lei. Tânăr mereu pe drumuri, cărțile și documentele Oastei, cu fiecare mutare făcând mari cheltuieli și pagube.

Este aceasta un necaz pe care îl simțim din greu de ani de zile, dar nu îl am mai spus fraților. L’am spus mereu Domnului, ca El să rezolve și chestiunea aceasta, când și cum va afla El de bine.

Publicând acum propunerea fratelui din Rebreșoara, noi rugăm pe Domnul, să hotărască El și asupra acestor propuneri pentru a se infăptui când și cum El va vol.

Căteva daruri trimise în acest scop avem trimise încă din anul trecut și le păstrăm adăugând la ele, și pe cele ce vor mai veni; pentru că — de va vol Domnul — chiar anul acesta să începem, clădirea unei locuințe, pusă cu totul și pentru totdeauna în slujba Domnului.